



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Iudicis sententia, n. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1581. firmare potuerunt? An eorum quisquam iurauit, aut me, aut cæterorum aliquem in perniciem Reginæ, aut in Regni subuersionem quidquam fecisse? aut etiam dixisse? Non iurarunt. At Missas celebrauimus, confitentibus aures præbuimus, absoluimus: Hi nostri muneris actus sunt fateor; sed in nullius patrantur perniciem; eam spectant quam omnes optant animi tranquillitatem. Atque ut noueritis de his potius, hoc est, de Religione, non de Majestate quæstionem hanc omnem in nos motam esse, scire profecto debetis, oblatam nobis non semel esse libertatem immunitatemque, si nostra hæc abiurare, si uestra, quæ vocatis, sacra frequentare non abnueremus. Absit autem ut ab ijs recedamus quæ vos ipsi non potestis non probare cum moderatè iudicatis, ijs autem quæ orbi Christiano uniuerso non probantur adhæreamus. At quæstionibus de Pontificis potestate, de *Bulla Pij Quinti*, de incursione si quæ fieret iussu Pontificis quid sentiremus nihil certi respondimus, quia sanè & apud viros doctissimos, ut res proposita est, exitum certum non reperimus: Ista ad scholas, ut diximus, non ad uestram Duodecimuirii cognitionem pertinent, qui ut docti, ut sapientes, ut considerati sitis, facti tamen non incertæ doctrinæ cognitores constituti estis. Si quod malum factum, dictumque in Majestatem à nobis profectum cognoueritis, pronuntiate; non recusamus Iudicium. Si facti nihil inueneritis, parcite vitæ nostræ, parcite famæ uestræ atque conscientiæ.

XXVIII. Hæc cum vultu animoque constanti perorasset *Campianus*, ex ijs qui aderant Iudici vnus Duodecimuiros monet, rem vniersam in eo versari vtrum reis credendum sit de se affirmantibus, de quæ vita sua decertantibus, an testibus qui nullo cogente, liberè scilicet, iurati que dixerunt. Id Duodecimuiris in quam libræ lancem causa inclinanda esset iudicium sat manifestum fuit; cumque ad horam semoti deliberrassent, pronuntiarunt, fontes videri cunctos, qui eo die de capite dixissent. Aduocati Regij confestim Iudicis sententiam postulunt, uti secundum id quod Duodecimuirii pronuntiasent decerneret. Iudex nihil profuturam reis clementiam ostentans, petit an quidpiam præterea afferre possint cur mortis decretum non sequatur? Tum *Campianus*; mortem inquit, si metuendam duxissemus, nequaquam hoc vitæ genus fuisset amplexi, in quo mortem quotidie ob oculos versari necesse est; At tamen cum officij nostri esse arbitramur; vitam (cuius Domini non sumus) obiecta diluendo, quamdiu licuit, seruare, his refutandis operam quam potuimus dedimus: Quantum id profuerit videtis. Et quidem omnibus manifestum esse existimo, non causâ Majestatis offensæ, sed Religionis nomine fontes nos esse pronuntiatos: Nam neque testes certi quidquam dixerunt quod non ad Religionem pertinuerit; neque coniecturæ sat validæ allatæ sunt, si coniecturis agendum omnino esset; neque si omnia vera essent quæ aduersum nos dicta sunt, tam magnam id omne crimen existimatum est, ut non potuerit vno Templorum uestrorum ingressu

Et ad Iudicium.

ingressu expiari: Religionis igitur nomine morimur: hoc autem nomine cum apud Deum, aut apud homines, honorificentius nullum esse possit, non video cur quisquam recuset mori: Per me itaq; licet ut secundum conscientias vestras de me decernatis; neque de cetero quidquam est quod defensionis meae adijciendum existimem.) Iudex verbis solemnibus sic Cenluit; Majestatis conuicti reducuntur in carcerem vnde ducti, inde ad furcas trahantur; luppensique semianimes eviscerentur &c.

Campianus solemniter etiam Ecclesiae carmine gratias Deo offerens, *Te Deum*, inquit, *Laudamus, te Dominum confitemur*; Alacrique vultu ac voce accipiens mortis decretum, ostendit quâ facilitate honores & commoda fluxasque spes contempserat, quas Odoenus Hoptonus carcerem ingredienti pridem obtulisset, eadem vitam hanc breuem caducamque contemni, nihilque esse quod non pro Christi fide amphanda paratus sit perpeti. Decem diebus delibatum est quo die, quoque numero, atque an omnino horum aliqui tollendi essent. Palam enim erat Iudicium iniquum fuisse; doctos homines, atque in literis à teneris enutritos, non de sanguine tundendo, sed de Religione fundanda cogitasse: Argumenta è longinquo qua sita, fallacibus vestita circumstantijs, ab nullius fidei testibus prolata, venenatae eloquentiae fucata praestigijs, quo acerbius visa sunt premi, eo momenti minus ad crimen euincendum afferbant. Ipsa supplicij insolita dilatio expectationem supplicij iam prope extinxerat, cum ij qui non id spectabant quod pauci prudentiores sedatioresque sentirent, sed quod ad odium Religionis concitandum spargi in vulgus imperitum videretur utile, quique famam, si qua esset iniquioris iudicij, ipsa iniustae sententiae executione opprimendam arbitrabantur, ex ijs sex Sacerdotibusque vna cum *Campiano* damnati fuerant, atque ex alijs septem qui eandem biduo post sententiae indignitatem lubiere, duos seligentes quos adderent *Campiano*, (*Rudolphum Sherwinum* Romani, *Alexandrum Briantum* Rhemenfis Seminarij Alumnos) Calendas Decembres ferali spectaculo dedicauerunt: Id in hac ipsa paucitate spectantes, non ut ceteris parcerent, sed ut alijs diebus aliisque vrbis locis, alios & alios producentes ad supplicium, aures animoque populi continuata prodigionum commemoratio- ne fatigaret, & ad extirpandam vna cum Antistitibus Religionem incitarent.

XXIX. Non fuit is dies sitientibus quam profusus sanguinem latio-
E diuersis carceribus in mutuum conspectum dati, ruere in amplexus exultantis animi indices; voce etiam & toto corpore ad incunditatem composito gratulantes adamatam felicemque sortem. *Campianus* super crate viminea humi posita supinus constringitur; *Sherwinus* & *Briantus* in altera consimili collocati: trahuntur tres victimae versis ad e- qui talos pedibus, per vias lapide stratas subsultantes, per sordium lacunas conspurcatae, insultantis plebeculae clamoribus laceratae, corrupti- verbiminstiorum ad defectionem sollicitantium importunitate fessae:

N 2

Neque

Campiani
Mors.